

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Leden 2014: Za více prorodinné politiky v naší zemi i v EU.

Únor 2014: Za všechny, kteří jsou pronásledováni pro evangelium.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Před dvěma roky prožívala nejen naše země úmrtí prezidenta Václava Havla. Nyní, opět v předvánočním čase, byl jedním z hlavních témat světových médií skon prezidenta Nelsona Mandely. Oba dva jsou většinou lidí vnímáni jako veskrze pozitivní osobnosti, jiní naopak poukazují na některé skutečnosti jejich života, které příliš nekorespondují s představou o kladném hrdinovi. Osobně si myslím, že prezident Mandela dokázal v rámci možností překročit svůj vlastní stín, tedy radikalizující tendence z počátku svého politického působení. I přes mnohé nedokonalosti významně přispěl k tomu, že po jeho vítězství nedošlo v Jihoafrické republice k masivnímu útlaku menšinových bělochů, natož k občanské válce.

Nicméně stranou různých diskuzí o Mandelovi zůstala jedna věc. Americký biskup Thomas Tobin upozornil na Mandelův podpis nové ústavy v roce 1996, která velmi liberalizovala potraty. A tak má svůj podíl na zhruba milionu provedených aborcí. Nepíšu to proto, abych přispěl k Mandelovu očerňování, ale chci ukázat na jeden důležitý jev. Zastánci potratů, nebo ti, kteří je tolerují, se nerekrutují jen z lidí vyloženě povrchních, jdoucích s proudem, toužících jen po požitcích. Ale i z lidí jinak nasazených pro boj o spravedlnost, obětavých, někdy i velmi vážených pro své nasazení. Jak je to možné? Říká se tomu „efekt tabulové slepoty“. Velká část společnosti jakoby neviděla něco jako problém, přestože se jedná o zlo. V pradávných dobách to bylo například obětování lidí, ve středověku čarodějnické procesy, před sto lety vyhrocený nacionalismus a antisemitismus v Evropě. Teď je to ztráta smyslu pro význam rodiny, sexuální rozvolněnost a právě potraty. Je důležité, abychom tedy lidi kolem sebe hned nevnímali nepřátelsky, nepřisuzovali jim automaticky špatné úmysly nebo je rychle neodsuzovali jako povrchní. Jedná se o jakousi chronickou nemoc, epidemii. Jako u každé nemoci je hlavním lékařem, bez kterého to nejde, Bůh. Na toho se ve vřoucích modlitbách obracíme. A pak máme pomáhat my neutuchajícím úsilím o osvětu a osobním příkladem.

Přestože se lednový úmysl týká zvláště politiky naší země a Unie, myslím, že výše uvedené s tím plně souvisí. Vždyť i samotný Mandela je dítětem koloniální, tedy evropské kultury a vzdělanosti. Evropa jistě přinesla jiným kontinentům mnoho dobrého, ale ten největší poklad, dar křesťanství, sama nyní ztrácí.

V době, kdy píšu tento dopis, odmítl Evropský parlament rezoluci o sexuálním a reprodukčním zdraví a právech, kterou již podruhé předložila portugalská socialistka a europoslankyně Edite Estrelová. Jak řekl *Radiu Vaticana* předseda italského sdružení *Právníci pro život* Gianfranco Amato: „Chtěl bych připomenout, že tato kontroverzní rezoluce kromě jiného definovala potrat jako lidské právo a silně bojkotovala kampaň *Jeden z nás*. Její schválení by mělo velice znepokojivý dopad. Všechny státy Evropské unie by musely zaručit možnost potratu pro mladistvé bez souhlasu rodičů, dále převýchovu učitelů na genderovou teorii, povinné školní kurzy o genderové totožnosti. Nejnebezpečnější na tom všem by bylo omezení výhrady svědomí v této oblasti.“ Rezoluce ale byla odmítnuta jen těsnou většinou. Ve vysoké evropské politice se setkáváme v poslední době s agresí vycházející z ideologie, která je protikřesťansky laděná, někdy nepřímou, jindy naprosto otevřenou. Je tedy třeba stále bdít na modlitbách.

S výše zmíněnou agresí souvisí i pronásledování věrných Kristovu evangelium, jak jsme toho byli nedávno svědky například ve Francii, kde byly drasticky potlačovány demonstrace proti zákonům znevažující význam rodiny. Podobně jako při kontaktu s jednotlivci nás to však nesmí vést k povrchnímu očerňování, postoji nepřátelství, touze po pomstě ani k beznaději. Nezapomínejme, čím jsme a kdo je skutečným Pánem světa a dějin! I toto patří do našich modliteb.

Děkuji Vám za přání a modlitby. Slíbil jsem, že v rámci farní poutě do Izraele na Vás, Vaše úmysly, i úmysly *Modliteb za nejmenší* vzpomenu v betlémské mléčné jeskyni. Hlásím, že jsem tak učinil, a nejenom na tomto místě. Jistě v některém z příštích dopisů se k místům ve Svaté zemi vrátím.

Vyprošuji Vám i Vaším blízkým hojnost Božího požehnání!

Jiří Korda, kněz Kristův